

דתפלת מעריב מלאה הכוכבים מ"מ גם החכמים מודים דבערב שבת וערב י"ט מקדימים להתפלל ערבית מצעו"י והטעם נראה כי אעפ"י שאבות תקנוהו מ"מ הי' נגד תמידין וכו' וחלבי חול אין קריבין ביו"ט, ומתורן קושית התי"ס דהשתא מוכח שיעקב חיקן תפלת ערבית אבל ביו"ט מותר להתפלל אף מצעו"י ולכך כלילה נאמר ל"י אל תירא ושמרתך בכל אשר חלך סימן לבנים שיהיה ליל שמורים וביום למחרתו הלך ולא ראה לילך חק לתחוס אמנם אמרין אין תחומין למעלה מעשרה נ"מ להולך ע"י קפילה ולכך הלך ע"י קפיל' ארצה בני קדם ודו"ק.

ויספר ללכן א"ת כ"ל הדב"רים הא"לה, לא נזכר בפסוק הדברים שסיפר לו ונ"ל שמרומן בר"ת של פסוק זה ויספר ללכן את כל וכו' א"ל ת"תמה כ"י ל"א ה"באתי ד"בר ב"רכוש ר"ב י"לאתי מ"שם ה"לך א"ליפו ל"קח ה"כל.

אעבדך שבע שנים נרחל פירש"י הן ימים אחדים שאמרה לו רבקה וישבת עמו ימים אחדים וכתב ג"כ ויהיו בעיניו כימים אחדים, וק' הא"ך מרומן נאמירת ימים אחדים ז' שנים דוקא ונראה דאיתא בגמרא דשנה נקרא ימים כמ"ש ימים תה"י גאולתו, ואיתא דשבת אמרה לכל נתת בן זוג ולי לא נתת בן זוג עד שאמר הקב"ה שישראל יה"י זוגך ושמיעה נקראת שבת דכתיב ושבתה הארץ שבת לך, ומלאה דשמיעה כמו שבת בלי זוג ע"כ נקרא שנת שמיעה ימים אחדים ר"ל שהם אחדים ומשונים משאר שנים כמו שבת משאר ימי החול בלי זוג ע"כ ידע יעקב דימים אחדים שאמרה רבקה מרמזים על ז' שנים ודו"ק.

ויאמר לכן ט"ב תתי אותה לך מתתי אותה לאיש אחר ונראה לבאר הנה תיבת תתי בגימט' במספר קטן ט"ו, ותיבת מתתי בגימט' במספר קטן י"ג, לאה ג"כ בגימט' במספר קטן ט"ו, רמל בגימט' במס"ק י"ג, וז"ש לכן ליעקב במרמה לאמר טוב תתי שבגימט' לאה היא אותה לך כלומר לאה אתן לך, מתתי שבגימט' רחל אותה דהיינו רחל לאיש אחר אתן לאיש אחר ולקמן התנולל לכן באמרו לא יעשה בן במקומינו לתת הלעירה לפני הבכירה.

ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי ראה ד' בעיני כי עתה יאהבני אישי ותהר עוד ותלד בן וכו' כי שמע ד' כי שוואה אנכי ויתן לי גם את זה ותקרא שמו שמעון ונ"ל לפרש המקראות הללו דהנה יש ב' גווי שונאים א' ששנאו שגאה גמורה, וא' שאינו שונא גמור רק שאינו אוהב אותו והנה הראשון השונא גמור אם עושה לו טובה אינו שונאו עוד שנאת גמורה בשביל הטובה שעשה עמו נחה השנאה מלבו, אבל עכ"פ עוד אינו אוהב אותו רק שאינו שונאו, אבל אם מעיקרא לא היה לו שונא גמור ואח"כ עושה עמו אהבה טובה אז אפשר שמכאן ולהבא יהיה לו אוהב ויאהב לו אהבה גמורה והנה לאה היתה מסופקת בזה אם יעקב שונא לה או שרק אינו אוהבה, אם מעיקרא היה לאה במדריגה אצל יעקב רק שאינו אוהבה אז מוכרח הי' ליעקב בילד ראשון לאהב את לאה אהבה גמורה כאמור ע"כ אמרה בילד ראשון כי סברה שהיתה בבחינת מתחילה רק שאינו אוהבה אבל עתה ראה ד' בעיני כי עתה יאהבני אישי, אבל כאשר ראתה שגם אח"כ אינו אוהב אותה שפיר אמרה בילד השני שעתה אדע כי שוואה אנכי מעיקרא ועתה אקוה שאבוא לבחינת שיעקב לא יהיה לי עוד שונא הגם שאינו אוהב אותי ע"כ ותקרא שמו שמעון ודו"ק — ועוד נראה עפ"י דאיתא בגמרא ע"ס ותקרא שמו ראובן א"ר אלעזר אמרה לאה ראו מה בין בני לכן